

ΚΟΣΜΙΑ ΚΑΙ... ΜΗ

Γράφει και επιμελείται ο Γιώργος Χατζηβασίλης

ΒΡΗΚΕ ΤΟΙΧΟ Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ

Θα τολμήσει διάλυση τού Κοινοβουλίου και εθνικές εκλογές ο Τόνι Αμποτ;

Εόρυζο μεγάλο, αλλά μάλλον προσωρινό, προκάλεσε η πρόταση υπουργών στην ομοσπονδιακή κυβέρνηση να διαλυθεί το Κοινοβούλιο και να γίνουν εθνικές εκλογές για τη Βουλή και ολόκληρη τη Γερουσία, με την ελπίδα πως με μια νίκη των Λίμπεραλ με πλειοψηφία και στη Γερουσία θα λυθεί ο αδιέξοδο στο οποίο έχει περιέλθει σήμερα η κυβέρνηση. Φυσικά, η πρόταση δεν έχει πόδια και δεν πρόκειται να εφαρμοστεί όσο οι Λίμπεραλ αντιμετωπίζουν βαριά εκλογική ήττα.

Η κυβέρνηση βρήκε τοίχο στη Γερουσία όπου παραμένουν σταθμευμένα νομοσχέδια για εξοικονόμηση πολλών διοεκατομμυρίων δολαρίων στον περιονό Προϋπολογισμό, ενώ ο Θοσαυροφύλακας εργάζεται πυρετωδώς για το φετινό που θα παρουσιάσει σε δύο περίπου μήνες. Ο πρωθυπουργός προβλέπει ότι ο νέος Προϋπολογισμός θα είναι «λιτός και ανιαρός» και πως θα επιστρέψει στα πλεονάσματα σε πέντε χρόνια, δηλαδή ζήσε Μάρτη μου να φας τριφύλλι. Κανένας δεν μπορεί προβλέψει σήμερα τί κυβέρνηση θα εκλεγεί σε 18 μήνες, πόσο μάλλον ύστερα από πέντε χρόνια, ούτε αν ο νέος Προϋπολογισμός δεν θα έχει την ίδια τύχη με τον περιονό στη Γερουσία.

Αυτή η κατάσταση προκαλεί μεγάλα προβλήματα στην οικονομία, αλλά και σε φορείς όπως τα πανεπιστήμια που δεν γνωρίζουν πόσα χρήματα θα εισπράξουν από την κυβέρνηση για τη λειτουργία τους, ύστερα από τη δεύτερη απόρριψη στη Γερουσία νομοσχέδιου για ριζικές μεταρρυθμίσεις στη τριτοβάθμια παιδεία. Η κυβέρνηση προσπαθεί να ρίξει την ευθύνη για τα προβλήματα της στη «δύστροπη» Γερουσία, αλλά γεγονός είναι πως όπως έστρωσε θα κοιμηθεί με έναν Προϋπολογισμό άδικο που, σύμφωνα με τις δημοσκοπίσεις, απέρριψε πλειοψηφία των πολιτών.

Το έχουμε γράψει και στο παρελθόν, αλλά θα το επαναλάβω σήμερα πως το πρόβλημα με το δημόσιο χρέος και τα ελλείμματα δεν θα λυθεί με σκληρά μέτρα λιτότητας που πλήπτουν τις ευπαθείς κοινωνικές ομάδες, ενώ ΟΛΑ τα κόμματα προστατεύουν τους έχοντες και κατέχοντες. Ακουσα την αρχηγό των Πρασίνων, Κρίς Μίλν, να υποστηρίζει την πρότασή μας για κλίμακα και στην φορολογία των επιχειρήσεων, αλλά με ανώτατο φόρο 30% και 28,5% για τις μικρές επιχειρήσεις, δηλαδή καμμία αύξηση στο φόρο εισοδήματος των μεγάλων επιχειρήσεων. Το ίδιο και οι Εργατικοί, που δεν τολμούν ούτε να ξεστομίσουν την λέξη «αύξηση» για την φορολογία.

Ομως, συμφωνώ με την κυβέρνηση Αμποτ, ότι δεν μπορούμε επ' άπειρον να εισπράτουμε πέντε και να ξοδεύουμε δέκα, χωρίς ν' αντιμετωπίσουμε μεγάλα οικονομικά προβλήματα στο εγγύς ή απότερο μέλλον. Η δυσπραγία στον τομέα ορυκτών με την μείωση της τιμής του σιδηρομεταλλεύματος στο ήμιου, την οικονομική ανάπτυξη μόνο γύρω στο 2% και τη στασιμότητα στους μισθούς παρά την αύξηση στο κόστος ζωής, έχει μειώσει δραστικά το κρατικό εισόδημα και τη κυβέρνηση ασφαλώς δεν μπορεί ν' ανταποκριθεί στις υποχρέωσεις της.

Μπροστά σ' αυτό το δίλημμα, τί κάνει η κυβέρνηση; Μειώνει τις συντάξεις και τα επιδόματα, θέλει να μειώσει 20% την επιδότηση των πανεπιστημάτων, θέλει να επιβάλει φόρο στις ιατρικές εξετάσεις, κλπ., ενώ οι πολυεθνικές εταιρείες βρίσκαν φορολογικό παράδεισο στη χώρα μας και οι αυστραλιανές επιχειρήσεις πληρώνουν φόρο εισοδήματος πολύ μικρότερο του επίσημου 29%, αν το πληρώσουν και αυτό.

Η κυβέρνηση αρνείται -για παράδειγμα- ν' αυξήσει την εισφορά στο Medicare επειδή είναι ανάλογη με τα ει-

σοδήματα και θα πληρώνουν περισσότερα οι υψηλόμισθοι φίλοι της και προτιμά τον φόρο στην αρρώστια των φτωχών, που φυσικά τον απορρίπτουν αναφανδόν. Το ίδιο κάνει με τα πανεπιστήμια απελευθερώνοντας τα δίδακτρα που θα μπορούν να πληρώνουν οι φοιτητές με πλούσιους γονείς, ενώ οι φτωχοί θα πρέπει να χρεωθούν μέχρι το λαιμό για να σπουδάσουν.

Αποφή μου είναι πως οι αυστραλοί φορολογούμενοι δεν θ' αντιδρούσαν στα σχέδια της κυβέρνησης αν συμπεριλαμβάνονται και οι πλούσιοι υποστηριχτές της. Θα πληρώσουν αυξημένη εισφορά στο Medicare, αλλά όχι φόρο στην αρρώστια τους, πιθανό να δεχτούν αύξηση στο GST, αλλά αφού αιχνθεί στο 40% ο φόρος των μεγάλων επιχειρήσεων, έστω αν οι πλούσιοι ιδιώτες πληρώνουν φόρο 48%.

Γ' αυτό πρέπει το Εργατικό Κόμμα να κατεβει από το φράκτη όπου κάθεται άβολα και να προτείνει ριζοσπαστικές αλλαγές που θα εξασφαλίζουν την ευημερία της χώρας μας και όχι τα κέρδη των κροίσων που προστατεύουν ο Αμποτ, ο Χόκεϊ και ο Κόρμαν. Να πουν οι Εργατικοί στο λαό πως θα πρέπει να πληρώνει περισσότερα για το Medicare αν θέλει σύστημα δωρεάν υγεία και μεγαλύτερο GST αν θέλει δωρεάν παιδεία σε όλες τις βαθμίδες της, καλύτερες υποδομές και κρατικές υπηρεσίες. Ομως θα πρέπει να διαβεβαιώσει το λαό πως για να σωθεί η χώρα από το χρέος και τα ελλείμματα θα πρέπει να πληρώνουν οι μεγάλες επιχειρήσεις το μερδικό τους. Επειδή είναι απαράδεκτο και θα το πω για χιλιοστή φορά, να πληρώνει ο συνταξιούχος φόρο 50% για τη επιπλέον ψίχουλα που κερδίζει για να συμπληρώσει τη σύνταξή του, ενώ οι κροίσοι πληρώνουν μόνο 30%. Αν ο Αμποτ, ο Χόκεϊ και ο Κόρμαν πιστεύουν ότι αυτό είναι δίκαιο, δεν θα τους κρίνω εγώ, αλλά ο παντοδύναμος λαός στις επόμενες εκλογές.

To success story Σαμαρά - Βενιζέλου

Ενα από τα ευτράπελα τής πολιτικής ζωής στην Ελλάδα είναι «οι συμβουλές» που δίνουν στην κυβέρνηση Τσίπρα τη Ν.Δ. και το Πασόκ! Αυτό και αν είναι ανέκδοτο, να σε συμβουλεύουν οι λύκοι πώς να φυλάξταν πρόβατα, γι' αυτό ξεσπάθωσε η αρμόδια υπουργός για την Κοινωνική Αλληλεγγύη, Θεανώ Φωτίου, παρουσιάζοντας στην Ολομέλεια του Κοινοβουλίου το νομοσχέδιο για την ανθρωπιστική κρίση και την πάταξη της διαφθοράς.

«Οι εταίροι δανειστές μας, οι μοιλογούν πως οι περιοριστικές πολιτικές δεν έλυσαν τα προβλήματα αλλά τα επιβάρυναν περαιτέρω» τόνισε η Φωτίου. «Από το 2009, ο πραγματικός κατώτατος μισθός μειώθηκε κατά 25,9%, η οικονομία της χώρας συρρικνώθηκε κατά 22,2%, τα συνολικά εισοδήματα μειώθηκαν κατά 53 δισ. ευρώ, το χρέος ανήλθε από το 124% στο 176% του ΑΕΠ, οι άνεργοι αυξήθηκαν από 500.000 σε 1.245.340. Η Ελλάδα σύμφωνα με την Eurostat, βρίσκεται στη χειρότερη θέση ανάμεσα στους «28» σε ό,τι αφορά τον κίνδυνο της φτώχειας, ενώ η

παιδική φτώχεια ανέβηκε στο 28,8% και η φτώχεια γενικότερα στο 23,1%. Γ' αυτό κάνουμε το πρώτο βήμα: Η φτώχεια δεν είναι μοιραία μη αναστρέψιμη κατάσταση, ούτε αποδεκτή πραγματικότητα της κοινωνίας μας, ούτε πεδίο εφαρμογής φιλανθρωπικών πρακτικών. Αντιμετωπίζεται στο πλαίσιο μιας ολοκληρωμένης στρατηγικής ανάπτυξης, με είσοδο των ανέργων στην αγορά εργασίας, νέες θέσεις εργασίας, εξασφάλιση εισοδήματος στα νοικοκυριά, κοινωνική ένταξη και ενεργό συμμετοχή τους, απρόσκοπη πρόσβαση στα βασικά αγαθά διαβίωσης, υγεία, παιδεία, πολιτισμό. Ο λαός μας δεν θέλει ελεημοσύνη, αλλά δουλειά και ποιότητα ζωής».

Στο μεταξύ ανακοινώθηκαν τα συμπεράσματα ακόμη μιας δημοσκόπησης, της εταιρείας INTERVIEW για την «Βεργίνα TV». Σύμφωνα με τα ευρήματα της δημοσκόπησης, ο ΣΥΡΙΖΑ συγκεντρώνει ποσοστό 39,8%, η Ν.Δ 17%, η Χ.Α. 5,7%, το ΚΚΕ 5,1%, οι ΑΝΕΛ 4,8%, το Ποτάμι 4,2% και το ΠΑΣΟΚ 3,2%. Στο 17% η Ν.Δ. και στο 3,2% το Πασόκ, δείχνουν την πλήρη κατάρρευση του δικομματισμού με Σαμαρά και Βενιζέλο σε μια περίοδο που ο

ΣΥΡΙΖΑ αντιμετωπίζει τρομακτικές πιέσεις και επιθέσεις μέσα και έξω από τους αδίσταχτους Γερμανούς και τους θαλαμπόλους τους.

Το πρόβλημα στην Ελλάδα σήμερα δεν είναι αν έχει αντοχές αυτή η κυβέρνηση, αλλά ο ελληνικός λαός για να τής δώσει το χρόνο που χρειάζεται να εφαρμόσει τα προγράμματα της.

Κέρδισε ο Νετανιάχου

Όπως δείχνουν τα πράγματα, ο πρωθυπουργός του Ισραήλ, Βενιαμίν Νετανιάχου, έκανε την έκπληξη και «κέρδισε» τις εκλογές με το 23% των ψήφων, παρά τις προβλέψεις των δημοσκοπήσεων για νίκη του κεντροαριστερού Ισάακ Χέρτζογ τής Ενωσης Σιωνιστών (19%). Ο Νετανιάχου κέρδισε με την υπόσχεση πως δεν θα διαπραγματευτεί την ανεξαρτησία της Παλαιστίνης, δηλαδή οι Ισραηλίτες μούτζωσαν την ειρηνική συνύπαρξη τους με το Αραβικό Εθνος, μούτζωσαν τη συμμαχία τους με τις ΗΠΑ και μούτζωσαν την ευημερία τους. Ο ισραηλινός λαός υποφέρει από το μεγάλο κόστος ζωής και στέγασης, αλλά προτίμησε να συνεχίσει

τον πόλεμο με τους Παλαιστινίους και την κόντρα με τις ΗΠΑ όσον αφορά στις διαπραγματεύσεις με το Ιράν για τη